

Ανάλυση: **Γιώργος Παυλόπουλος**

Κλασική συνταγή προεκλογικών παροχών

Από τα 31 και πλέον δισ. του σωρευμένου υπερπλεονάσματος που προέκυψε από τη ληστεία του λαού, τα 16 είναι το «μαξιλάρι» ασφαλείας του ESM,

τα 3,6 θα δοθούν για την αποπληρωμή του ΔΝΤ και μόνο ένα μικρό μέρος και με το σταγονόμετρο θα δοθεί σε παροχές

-δηλαδή απλά με διαφορετική μορφή από το γνωστό «κοινωνικό μέρισμα».

Κέρδη για λίγους, φτώχεια για πολλούς

«Ήρθε η ώρα όσοι έβαλαν πλάτη στα δύσκολα, οι πολλοί δηλαδή, να γευτούν τους καρπούς των θυσιών τους», δήλωσε στο Ζάππειο ο Τσίπρας, πλαισιωμένος από τους υπουργούς του Τσακαλώτο, Δραγασάκη και Αχτσιόγλου. Προτού, ωστόσο, διερευνήσουμε τι ακριβώς θα γευτούν αυτοί στους οποίους αναφέρθηκε ο πρωθυπουργός, οφείλουμε να είμαστε ξεκάθαροι στο εξής: Ως σήμερα, με τις θυσίες τους έχουν ποτίσει καλά το δέντρο του κεφαλαίου, βοηθώντας το να μείνει όχι απλώς ζωντανό αλλά και εύρωστο στα δύσκολα για τους ίδιους χρόνια.

Τα επίσημα στοιχεία μιλούν από μόνα τους: Το 2018 ήταν για τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο επιχειρήσεις η καλύτερη χρονιά από την έναρξη της κρίσης – ενώ οι 30 από τις 179 έχουν καταγράψει την υψηλότερη κερδοφορία στην ιστορία τους. Συνολικά, εάν εξαιρεθούν οι λεγόμενες «έκτακτες διακυμάνσεις», ο τζίρος αυξήθηκε κατά 10% και τα καθαρά κέρδη κατά 14%. Μάλιστα, για το 2019 και τα επόμενα έτη, η εικόνα αναμένεται ακόμη καλύτερη, λόγω της σταδιακής μείωσης του συντελεστή φορολογίας των επιχειρήσεων από το 29% στο 25% και της γενναίας επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών.

Την ίδια στιγμή, για τους πολλούς τα πράγματα κάθε άλλο παρά βελτιώνονται. Όπως φαίνεται στους πίνακες του ΕΦΚΑ, οι τρεις στους δέκα στις λεγόμενες «κοινές επιχειρήσεις» εργάζονταν πέρυσι με καθεστώς μερικής απασχόλησης και αμοιβή που έφτανε το... ιλιγγιώδες ποσό των 384,22 ευρώ μεικτών ανά μήνα. Κι όχι μόνο αυτό: Τον Νοέμβριο του 2018, τέσσερις μήνες μετά την «έξοδο από τα μνημόνια», η μέση αμοιβή για τα 2,2 εκατομμύρια περίπου των μισθωτών ήταν μειωμένη κατά 4% σε σύγκριση με τον ίδιο μήνα του 2016 – ενώ για εκείνους με πλήρη απασχόληση, η μείωση ήταν της τάξης του 4,9%. Τόσο απλά.

Το κεφάλαιο είναι για μια ακόμη φορά ο μεγάλος ωφελημένος από τις κυβερνητικές παροχές, που δήθεν αφορούν τους πολλούς και αδικημένους

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των περιπλανώμενων συνεργατών του ευελπιστεί πως με τα μέτρα τα οποία εξήγγειλε ο πρωθυπουργός την περασμένη Τρίτη, καθώς και με αυτά που θα ακολουθήσουν μέχρι τις εθνικές εκλογές του Οκτωβρίου (πλην μεγάλου απροόπτου...), στα οποία φαίνεται ότι θα περιλαμβάνεται η μη μείωση του αφορολόγητου, θα καταφέρει να σώσει την πολιτική παρτίδα. Παρά το ότι η νίκη στις εκλογές μοιάζει για την ώρα άπιαστο όνειρο, είναι σαφές ότι

επιδιώκουν να χάσουν με τη μικρότερη δυνατή διαφορά έτσι ώστε, σε συνδυασμό με την πιθανή μη αυτοδυναμία της ΝΔ και τις μετέπειτα πολιτικές εξελίξεις, να καταστήσουν τον Μητσοτάκη... δεξιά παρένθεση.

Η συνταγή είναι κλασική (αν και αποδεδειγμένα αποτυχημένη) και δεν αφορά μόνο στην Ελλάδα: Προεκλογικές παροχές που δίνουν στον «λαουτζίκο» ένα, δύο ή τρία (αναλόγως την περίοδο) από τα δέκα που έχει χάσει τα προηγούμενα χρόνια ή από όσα του υποσχέθηκαν και ποτέ δεν έγιναν, με σκοπό την υφαρπαγή της ψήφου του. Κάποιοι, μάλιστα, δεν διστάζουν να παραπέμψουν στο προ 30ετίας «Τσοβόλα δώστα όλα», το σύνθημα που έριξε ο Α.

Παπανδρέου απευθυνόμενος στον τότε υπουργό Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ λίγο πριν τις εκλογές του 1989 – του «βρόμικου 1989», όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, μιας και οι παροχές της τελευταίας στιγμής δεν έπιασαν ούτε τότε τόπο.

Μήπως, όμως, οι σημερινές εξαγγελίες αποδειχθούν πιο πειστικές και αποτελεσματικές;

Πίσω από τις φανφαρώδεις δηλώσεις και τις κάλπικες αντιπαραθέσεις, τα πράγματα έχουν ως εξής: Από τα 31 και πλέον δισ. του σωρευμένου υπερπλεονάσματος που προέκυψε από την ληστεία του λαού, τα 16 είναι το «μαξιλάρι» ασφαλείας του ESM, τα 3,6 θα δοθούν για την αποπληρωμή του ΔΝΤ και μόνο ένα μικρό μέρος και με το σταγονόμετρο θα δοθεί σε παροχές – δηλαδή, με διαφορετική μορφή από το γνωστό «κοινωνικό μέρισμα».

Σαν να μην έφτανε αυτό. στην ομιλία του στο Ζάππειο, ο Τσίπρας ανακοίνωσε την παροχή μιας επιπλέον εγγύησης προς τους δανειστές: Το άμεσο άνοιγμα ενός ειδικού λογαριασμού με «προϊκά» 5,55 δισ. ευρώ, τα οποία αντιστοιχούν στο 3% του ΑΕΠ και θα λειτουργήσουν ως αποθεματικό για την περίπτωση που στην επόμενη τριετία δεν πιαστούν οι στόχοι δημοσιονομικής υπεραπόδοσης. Έτσι, πρακτικά, όχι μόνο ακυρώθηκε προτού καν εξαγγελθεί η μείωση του ετήσιου στόχου για τα πλεονάσματα από το 3,5% στο 2,5% μέχρι το 2022, αλλά η κυβέρνηση αποφάσισε ουσιαστικά να προκαταβάλει τη διαφορά αυτή, δεσμεύοντάς την σε ένα κλειστό λογαριασμό.

Πρέπει να σημειώσουμε δε ότι το παραπάνω ποσό είναι ίσο με τις προβλέψεις για την υπεραπόδοση της τρέχουσας τετραετίας – δηλαδή την υπερεκμετάλλευση του λαού και του ιδρώτα του – που έκανε η ίδια η κυβέρνηση στις αρχές Μαΐου. Όταν, δηλαδή, στο πλαίσιο του Προγράμματος Σταθερότητας που κατέθεσε στην Κομισιόν ως οργανικό στοιχείο του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων, έκανε λόγο για υπερπλεόνασμα της τάξης των 1,14 δισ. ευρώ το τρέχον έτος, 800 εκατ. το 2020, 1,22 δισ. το 2021 και 2,33 δισ. το 2022. Με άλλα λόγια, έσπευσε να εκχωρήσει προκαταβολικά στους τοκογλύφους δανειστές, κυβερνήσεις και τράπεζες, τις επιπλέον θυσίες του λαού!

Όσο για τα «φιλολαϊκά μέτρα», αυτά με τα οποία αξίζει και οφείλουμε να ασχοληθούμε είναι εκείνα που θα εφαρμοστούν από τώρα – δηλαδή, η «13η σύνταξη» και η μείωση του ΦΠΑ – μιας και τα υπόλοιπα δεν αποτελούν παρά προεκλογικές εξαγγελίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Έτσι, όσον αφορά στο ποσό που θα πάρουν οι δικαιούχοι και φτάνει το πολύ στο 500άρικο για τον καθένα (αυτό προκύπτει από τις κλίμακες, με βάση το ύψος της σύνταξης), η στόχευση είναι ξεκάθαρη και κυνική: Έναντι 800 εκατ. ευρώ – τόσο είναι το συνολικό κόστος, σύμφωνα με το οικονομικό επιτελείο – επιχειρείται να εξαγοραστεί η ψήφος ανθρώπων οι οποίοι έχουν χάσει τη δεκαετία της κρίσης πάνω από το ένα τέταρτο της σύνταξής τους και τα δώρα, εξαιτίας των αλλεπάλληλων περικοπών από τις διαδοχικές κυβερνήσεις, της νυν συμπεριλαμβανομένης.

Εξάλλου, το πόσο ενδιαφέρεται επί της ουσίας ο ΣΥΡΙΖΑ για τους συνταξιούχους αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι η σχετική κρατική δαπάνη προβλέπεται να μειωθεί από το 17,3% του ΑΕΠ το 2016 στο 14,1% το 2020. Αλλά και από τις 200.000 και πλέον αιτήσεις για βασικές και επικουρικές που περιμένουν στη σειρά, χωρίς να έχουν εκκαθαριστεί...

Από την άλλη, η μείωση του ΦΠΑ είναι κάτι που παίρνει πολλούς «αστερίσκους». Για παράδειγμα, το κατά πόσο θα αποτυπωθεί άμεσα στις τιμές των ειδών διατροφής (όχι των ποτών και καφέδων, που εξαιρούνται) και την εστίαση η υπαγωγή τους στον συντελεστή 13% από 24% που βρίσκεται σήμερα, είναι κάτι που πρακτικά επαφίεται στην... καλή θέληση των επιχειρηματιών και κυρίως των ιδιοκτητών των μεγάλων αλυσίδων σούπερ μάρκετ. Αυτών, με άλλα λόγια, που στις προηγούμενες αυξήσεις ισχυρίζονταν ότι δεν τις έχουν περάσει στους καταναλωτές και τις αφαιρούσαν από το ποσοστό κέρδους – άρα, με αυτό το σκεπτικό, τώρα έχουν δικαίωμα να πάρουν πίσω αυτά που έχουν «χάσει».

Ειδικά δε στον ΦΠΑ της ενέργειας – ηλεκτρικού και φυσικού αερίου – η μείωση από το 13% στο 6% αποτελεί μια μεγάλη απάτη, μιας και είναι οφθαλμοφανές ότι είναι σχεδιασμένη ώστε να ευνοεί πρωτίστως τους πολύ μεγάλους καταναλωτές, δηλαδή το κεφάλαιο. Κι αυτό διότι – καθώς το μέτρο δεν καλύπτει τις πάσης φύσης εισφορές στους λογαριασμούς (ΕΡΤ, δημοτικά τέλη κ.λπ), αλλά μόνο το κόστος του ηλεκτρικού – για ένα μέσο νοικοκυριό το μηνιαίο όφελος υπολογίζεται περίπου στα 2,5-3 ευρώ (που θα ισοφαριστεί από τις αυξήσεις που «ψήνονται» στις βασικές χρεώσεις), ενώ για τις επιχειρήσεις το ποσό που θα τους μείνει στην τσέπη ανέρχεται σε πολλές χιλιάδες.

Τέλος, είναι αναγκαίο να υπογραμμιστεί ότι το σύνολο των μέτρων που εξαγγέλθηκαν αφορά κυρίως την κατανάλωση και όχι τις υποδομές, οι οποίες έχουν τσακιστεί στα χρόνια των μνημονίων. Η διαπίστωση αυτή είναι αποκαλυπτική της γενικότερης αντίληψης και στόχευσης του κυβερνώντος κόμματος, που διέπονται από διαρκώς περισσότερα νεοφιλελεύθερα χαρακτηριστικά. Άλλωστε, όπως προβλέπει το προαναφερθέν Πρόγραμμα Σταθερότητας, οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία προβλέπεται να μειωθούν από το 5,2% του ΑΕΠ το 2017 στο 4,7% το 2022, ενώ για την παιδεία από το 3,9% στο 3,5%, που είναι ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά σε όλη την ΕΕ και τον ΟΟΣΑ.

Αν αυτά είναι τα φιλολαϊκά μέτρα, φανταστείτε τι εννοούν λέγοντας αντιλαϊκά

Όταν ΝΔ και ΚΙΝΑΛ παθαίνουν βέρτιγκο...

Συμφωνούν στην πολιτική, «σέρνονται» πίσω από την κυβέρνηση

Μας αντιγράφουν, γιατί είναι πανικόβλητοι από τις δημοσκοπήσεις και τα σκάνδαλα! – κραυγάζουν Μητσοτάκης και άλλα στελέχη της ΝΔ ακούγοντας τα μέτρα που ανακοινώνει ή προτίθεται να ανακοινώσει ο Τσίπρας. Σπεύδουν δε να καταθέσουν στη βουλή πρόταση για μη μείωση του αφορολόγητου, για να προλάβουν να εμφανιστούν και αυτοί κάπως φιλολαϊκοί. Οι πολίτες δεν τρώνε κουτόχορτο – αναφέρει η ανακοίνωση του ΚΙΝΑΛ-πρώην ΠΑΣΟΚ, που μοιάζει όμως να πιστεύει ότι έχουν καταπιεί το χάπι της συλλογικής αμνησίας και έχουν ξεχάσει τα δικά τους κατορθώματα.

Το βασικό πρόβλημα που έχουν τα δύο βασικά κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι εμφανές: Έχοντας εφαρμόσει όλα τα προηγούμενα χρόνια την ίδια ακριβώς πολιτική όντας στην κυβέρνηση και συμφωνώντας επί της ουσίας στα όσα πρέπει να γίνουν από εδώ και στο εξής, με βάση τις απαιτήσεις και τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τις προδιαγραφές της ΕΕ, διαπιστώνουν ότι το κόμμα που είναι σήμερα στην εξουσία έχει σαφές πλεονέκτημα και πρωτοβουλία κινήσεων. Και ότι τους αναγκάζει κυριολεκτικά να «σέρνονται» πίσω του και να αναζητούν απεγνωσμένα διέξοδο στα σκάνδαλα και την προσπάθεια κατεδάφισης του αποκαλούμενου «ηθικού πλεονεκτήματος» της πρώτη φορά Αριστερά κυβέρνησης.

Διότι πράγματι, ο λαός δεν τρώει κουτόχορτο. Όσο δεν τσιμπάει στα ψίχουλα του ΣΥΡΙΖΑ, έτσι θυμάται ότι και οι Σαμαρο-Βενιζέλοι και ο Μητσοτάκης ως υπουργός και ο Γιωργάκης του ΠΑΣΟΚ με συνοδοιπόρο τη Φώφη είχαν δεσμευτεί για αντίστοιχα αιματηρά πλεονάσματα, ενώ όταν είδαν τον κορσέ να χαλαρώνει κάπως είχε εξαγγείλει μέτρα πανομοιότυπα με τα σημερινά του Τσίπρα – ο οποίος τότε τα κατάγγελλε ως μέγιστη προσπάθεια εξαπάτησης της κοινωνίας. Όλα τριγύρω αλλάξανε κι όλα τα ίδια μείναν.

Αυταπάτες τέλος – ή εμείς ή αυτοί!

Μετά από τόση και τόσο προκλητική εξαπάτηση, τέτοια πολιτική αγυρτεία, διαρκή και συστηματική εκμετάλλευση και κλοπή, έχει καταστεί πολύ πιο καθαρό και σε πολύ περισσότερους, ότι ο λαός δεν μπορεί να εναποθέτει τις ελπίδες του στα πάσης φύσης «προγράμματα Θεσσαλονίκης» και «πακέτα Ζαπείου». Ότι δεν μπορεί να εναποθέτει τις προσδοκίες του στην καλή θέληση των κυβερνώντων για να του επιστρέψουν κάτι τις παραπάνω από τον πλούτο και το χαμόγελο που του έχουν κλέψει. Ότι τα κόμματα της αστικής εξουσίας, τα βασικά και τα παραπληρωματικά, μπορεί να έχουν βγει από διαφορετικές μήτρες αλλά υπηρετούν τα ίδια αφεντικά, είτε ως γνήσια παιδιά τους είτε,

ακόμη χειρότερα, ως σύγχρονοι πολιτικοί γενίτσαροι του κεφαλαίου.

Η ελπίδα και ο δρόμος για την – εργασιακή και κοινωνική – απελευθέρωση βρίσκεται στον αποφασιστικό αγώνα διαρκείας, μακριά από τις κυβερνητικές αυταπάτες και τη μοιρολατρία του μικρότερου κακού, με στόχο τη ρήξη και την ανατροπή με το σύστημα και τις πολιτικές του κεφαλαίου, της ΕΕ και των κυβερνήσεών τους. Με τη στρατηγική στο τιμόνι και τον κομμουνισμό της εποχής μας στην πυξίδα και τις σημαίες. Για να σταματήσουν εκεί που μας χρωστάνε να μας παίρνουν και το βόδι, δίνοντάς μας δυο δράμια κρέας ίσα για να μην πεθάνουμε της πείνας. Για να μείνει στον λαό όχι μόνο ο πλούτος που παράγει και σήμερα μετατρέπεται σε ματωμένα υπερπλεονάσματα, δόσεις προς τους τοκογλύφους και κέρδη για τους καπιταλιστές, αλλά και όλη η δημόσια περιουσία και τα μέσα παραγωγής.

Γιατί το δίλημμα – και των εκλογών – είναι ή εμείς ή αυτοί!

Πηγή: PRIN